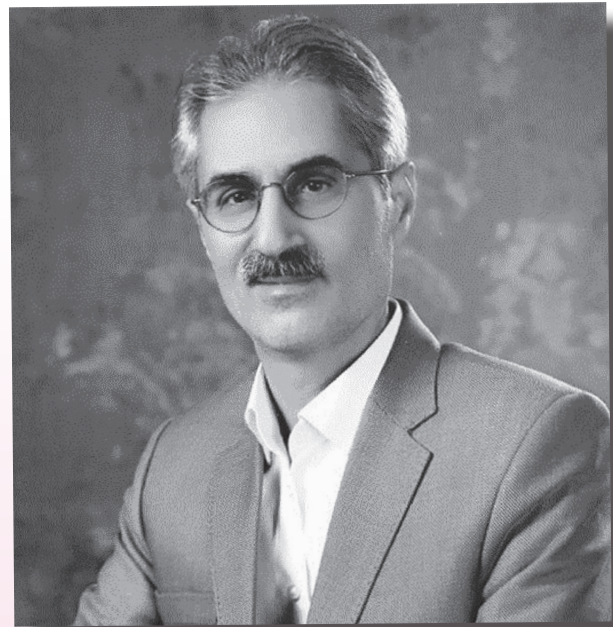

گزارشگری پایداری

دکتر غلامرضا کر دستانی

انسان در جمع رشد می‌کند و در اجتماع به تکامل می‌رسد، خیرخواهی، عشق‌ورزی، یاری‌گری، پاداش‌خواهی، پرسشگری و خصلتهایی از این قبیل در اجتماع قابل تعریف است. جامعه‌ای که به انسان اجازه بروز و ظهور می‌دهد مبتنی بر قراردادهای اجتماعی است و انسان باید به این قراردادها پایبند باشد و خودش را با آنها سازگار کند. منافع اجتماعی ایجاد می‌کند، انسانها به قراردادهای اجتماعی احترام بگذارند.

همین روابط تعریف‌شده بین فرد و اجتماع را

می‌توان به شرکتها و سازمانها هم تعمیم داد؛ شرکتها باید اجتماعی شوند، به قراردادهای اجتماعی احترام بگذارند، به منافع اجتماعی پایبند باشند، حقوق شهروندان و افراد جامعه را رعایت کنند تا رشد کنند و بتوانند به حیات خود تداوم ببخشند. شرکتها نمی‌توانند در برابر نظر مردم، نخبگان جامعه و رسانه‌ها بی‌تفاوت باشند.

گزارشگری مسئولیت اجتماعی و پایداری ریشه در همین اجتماعی‌بودن شرکتها و نیاز آنها به اجتماعی‌شدن دارد.

قبل از این‌که وارد بحث گزارشگری پایداری شوم، به‌صورت مختصر مراحل توسعه یک مدل گزارشگری مالی، هدفها و محدودیتهای آن را معرفی می‌کنم.

برای طراحی و توسعه یک مدل گزارشگری مالی به سئوالات زیر پاسخ داده می‌شود:

همچنین با ارائه اطلاعات درباره عملکرد مالی و جریانهای نقدی شرکت و ریسک مرتبط با آن مبنایی فراهم می‌آورد که سرمایه‌گذاران بر مبنای آن تصمیم بگیرند، اوراق بهادار شرکت را بخرند، بفروشند یا نگه دارند، مباشرت مدیریت در به‌کارگیری منابع اقتصادی و حفاظت از منابع را ارزیابی نمایند، کارایی و اثربخشی به‌کارگیری منابع، نقدشوندگی، نقدینگی، توان ایفای تعهدات در کوتاه‌مدت و بلندمدت، و نیاز به منابع جدید و توانایی تامین آن را مورد ارزیابی قرار دهند.

البته این اطلاعات، تمام اطلاعات مورد نیاز استفاده‌کنندگان را پوشش نمی‌دهد و مراجعه به سایر منابع اطلاعاتی برای در نظر گرفتن آن در مدل‌های تصمیم‌گیری ضروری است.

هدف این گفتگو بحث پیرامون مدل گزارشگری مالی نیست، هدف از طرح مطالب پیشگفته یادآوری این مطلب است که **منابع اقتصادی**^۱ واحد گزارشگر که اندازه‌گیری و گزارش اطلاعات درباره این منابع و تغییرات آن، به‌کارگیری بهینه منابع و امانت‌داری و حفاظت از آن در مرکز توجه گزارشگری مالی است به‌گونه‌ای تعریف شده است که در

• استفاده‌کنندگان واحد گزارشگر چه کسانی هستند،

• آن‌ها چه نیازهای اطلاعاتی دارند، و

• برای پاسخ به نیاز آن‌ها، چه اطلاعاتی و چگونه باید ارائه شود.

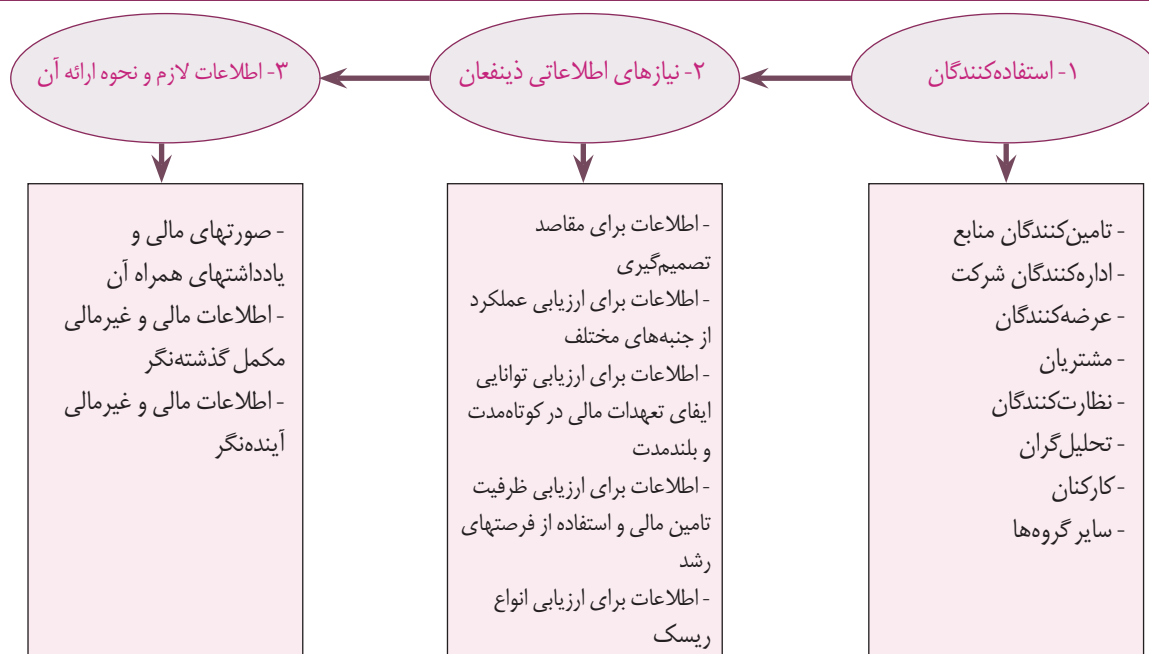
این سئوالات را می‌توان در قالب **شکل ۱** بیان کرد.

برای عملیاتی نمودن این مدل و دستیابی به هدفهای مدل گزارشگری مالی، چارچوب مفهومی تدوین می‌شود تا گزارشگری مالی با مقاصد عمومی شکل بگیرد و در این چارچوب برآوردها و قضاوت‌های مورد نیاز برای ارائه صورتهای مالی و سایر گزارشهای مالی قاعده‌مند شود.

گزارشگری مالی با مقاصد عمومی در تلاش است تا بخش بااهمیتی از نیازهای اطلاعاتی استفاده‌کنندگان با تاکید بر استفاده‌کنندگان برون‌سازمانی را تامین کند.

برای این منظور از طریق ارائه اطلاعات درباره منابع اقتصادی، تغییرات منابع و ادعاهای مرتبط با آن که ناشی از فعالیتهای عملیاتی و مالی شرکت است، به برآورد ارزش شرکت به‌عنوان نیاز اصلی اطلاعاتی سرمایه‌گذاران کمک می‌کند.

شکل ۱- مراحل توسعه یک مدل گزارشگری مالی

موفق در جامعه و بازار فراهم کرده است، به نمایش بگذارد. بنابراین، می‌توان ادعا کرد که منابع اقتصادی با تعریفی که در چارچوب مفهومی گزارشگری مالی از آن شده است در برگیرنده بخشی از منابع موثر بر فعالیت شرکت است. منابع انسانی، منابع فیزیکی، منابع مالی و سایر منابع در کنترل شرکت، که مدل‌های گزارشگری مالی توان اندازه‌گیری و ارائه آن در قالب گزارشهای مالی را دارند، فقط بخشی از ظرفیت لازم برای دستیابی به عملکرد جاری و آتی شرکت را فراهم می‌کند.

بخش دیگری از منابع و امکانات و تسهیلات و شرایط اقتصادی، اجتماعی، زیست‌محیطی و مدیریتی که در هم‌افزایی با منابع اقتصادی با تعریف فوق، موجب شده است واحد گزارشگر در جایگاه امروزی خود قرار بگیرد و دورنمایی از عملکرد آتی خود را ترسیم کند و برای تحقق آن تلاش نماید، هم باید شناسایی و ارائه شود و در معرض دید ذینفعان قرار گیرد تا تصویر کاملتری از منابع متعلق به شرکت و منابع متعلق به جامعه ارائه شود. مجموعه‌ای از منابع که پاسخگویی مدیریت در برابر کیفیت به‌کارگیری این منابع می‌تواند اطمینان نسبی از ادامه حضور موفقیت‌آمیز شرکت در جامعه را فراهم سازد.

بنابراین، در کنار گزارشگری مالی که مدل شناخته‌شده و تجربه‌شده‌ای دارد باید مدلهایی برای گزارشگری مسئولیت اجتماعی و گزارشگری پایداری توسعه یابد تا بر مبنای آن شرکتها در مسیر اجتماعی شدن خود، میزان پایبندی به قراردادهای اجتماعی و رعایت منافع اجتماعی و حقوق شهروندان جامعه بشری را نشان دهند، برنامه‌های خود برای تقویت این حضور در اجتماع را معرفی کنند و با عبور از نزدیک‌بینی به دور دستها نگاه کنند.

گزارشگری پایداری فعالیتها و تلاشهایی را که برای احترام به زندگی اجتماعی شرکت و ایفای تعهدات قراردادهای اجتماعی تاکنون انجام شده ارائه می‌کند و با نگاه به آینده دور برنامه‌هایی را که قرار است اجرا شود و تعهدات بلندمدتی را که در این زمینه وجود دارد، معرفی می‌کند.

پیامد این گزارشها می‌تواند «پذیرفته‌شدن بیشتر شرکت در اجتماع» باشد. این پذیرش اجتماعی و مشروعیت‌گرفتن

چارچوب استانداردهای حسابداری و محدودیتهای حاکم بر آن قابل اندازه‌گیری و ارائه باشد.

نمایش اطلاعات مرتبط با منابع اقتصادی و تغییرات آن در نتیجه عملیات و فعالیتهای شرکت منعکس‌کننده تصویر کامل امکانات و تسهیلات و زیرساختها و بستریهایی نیست که واحد گزارشگر بر پایه آن توانسته است هدفها و استراتژیهای خود را دنبال کند و محصولات و خدمات خود را به جامعه عرضه نماید و به این روند در بلندمدت ادامه دهد.

این نگاه محدود به منابعی که امکان فعالیت برای واحد گزارشگر را فراهم کرده است و الصاق برچسب اقتصادی به منابع و در نظر گرفتن ویژگیهایی همچون:

- در کنترل واحد گزارشگر بودن،
- ناشی از رویدادهای واقع شده در گذشته بودن،
- توان بالقوه برای ایجاد منافع اقتصادی داشتن، و
- سایر شرایط

موجب شده است گزارشگری مالی نتواند اطلاعات لازم درباره تمام منابع، امکانات، تسهیلات، زیرساخت، بسترها، فرهنگ عمومی و ارزشهای اجتماعی و شرایطی که ظرفیت لازم را برای حرکت واحد گزارشگر در مسیر چشم‌انداز ترسیم‌شده و دستیابی به اهداف و راهبردهای خود و حضور

وقتی از گزارشگری پایداری

صحبت می‌شود باید

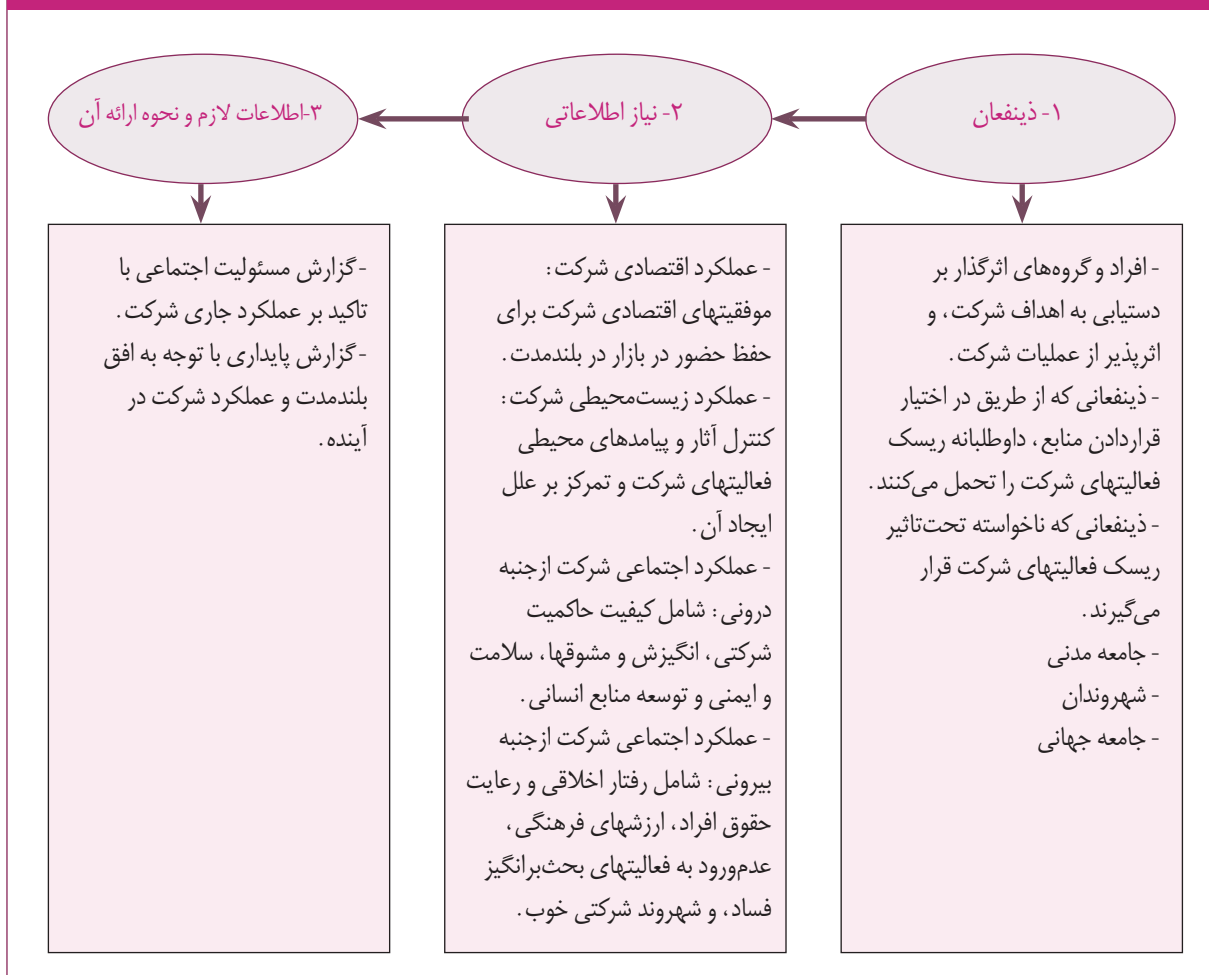
با در نظر گرفتن

سطح بلوغ استراتژی پایداری که

شرکت انتخاب کرده است

انتظار ارائه اطلاعات داشت

شکل ۲ مراحل توسعه مدل گزارشگری پایداری را نشان می‌دهد.

• برای پاسخ به این نیاز، چه اطلاعاتی و چگونه باید ارائه شود؟

شکل ۲ مراحل توسعه مدل گزارشگری پایداری سؤال اول این است که ذینفع این اطلاعات چه کسی است. پاسخ این سؤال مشخص است. تمام استفاده‌کنندگان گزارشگری مالی به علاوه جامعه و محیطی که شرکت در آن به فعالیت می‌پردازد و گروه‌هایی که پیامد فعالیتهای شرکت را خواسته یا ناخواسته تحمل می‌کنند، ذینفعان را تشکیل می‌دهند.

در پاسخ به سؤال دوم که متمرکز بر شناسایی نیازهای اطلاعاتی ذینفعان است می‌توان این اطلاعات را در ۳ بُعد اقتصادی، زیست‌محیطی و اجتماعی معرفی کرد.

به شرکت امکان می‌دهد تا بر پایه حمایت اجتماعی به حرکت بلندپروازانه خود ادامه دهد و به نتایج دلخواه برسد.

در ادامه به منظور جلوگیری از طولانی شدن بحث و با الگوگرفتن از مراحل توسعه مدل گزارشگری مالی، مراحل توسعه مدل گزارشگری پایداری معرفی می‌شود.

برای توسعه مدل گزارشگری پایداری می‌توان از همان الگوی مدل گزارشگری مالی استفاده کرد و به سئوالات زیر پاسخ داد:

- ذینفعان گزارشگری پایداری چه گروه‌هایی هستند؟
- نیاز اطلاعاتی آن‌ها چیست و؟

منوط به عملکرد شرکت در جنبه‌های یادشده است. ارائه اطلاعات در این زمینه امکان ارزیابی موفقیت پایدار شرکت را فراهم می‌سازد.

بُعد زیست‌محیطی پایداری شرکت

در این بُعد پیامدهای محیطی فعالیتهای شرکت مورد توجه قرار می‌گیرد. ارائه اطلاعات درباره پیامدهای محیطی ناشی از استفاده از منابع (مواد و انرژی) آلایندهی هوا، آب، زمین، زباله‌ها و زباله‌های خطرناک و آثار فعالیتهای شرکت بر گونه‌های زیستی و مسایل محیطی تولید در طول چرخه عمر برای ارزیابی عملکرد محیطی شرکت ضروری است.

بُعد اجتماعی پایداری شرکت

ارائه اطلاعات درباره عملکرد پایداری شرکت از جنبه اجتماعی برای ارزیابی حضور موفقیت‌آمیز شرکت در بازار در افق بلندمدت ضروری است.

عملکرد پایداری از جنبه اجتماعی را می‌توان از ۲ بُعد درونی و بیرونی مورد ارزیابی قرار داد:

• پایداری اجتماعی از جنبه درونی

حاکمیت شرکتی، انگیزش و مشوقها، سلامتی و ایمنی و توسعه سرمایه انسانی عوامل درونی جنبه اجتماعی پایداری شرکت محسوب می‌شوند. شفافیت در تمام فعالیتهایی که برای بهبود روابط با ذینفعان انجام شود، شناسایی مسئولیتها و رفتار هیئت‌مدیره، توسعه نظام تشویق و پاداش مالی و غیرمالی، تضمین ایمنی و سلامت محیط کار و کنترل آثار منفی محیط کار بر سلامت کارکنان، اجرای برنامه‌هایی برای بهبود سلامتی و نشاط کارکنان، اجرای برنامه‌هایی برای آموزش و یادگیری دائمی کارکنان، آموزشهای فراگیر و غنای فعلی برای آگاهی از چالشهای مختلف و مسایل پایداری شرکت می‌تواند به عملکرد پایدار شرکت از جنبه اجتماعی منجر شود. ارائه اطلاعات در این زمینه‌ها امکان ارزیابی پایداری از جنبه درونی را فراهم می‌سازد.

• پایداری اجتماعی از جنبه بیرونی

رفتار اخلاقی، عدم‌انجام فعالیتهای بحث‌برانگیز درباره پایداری، عدم‌انجام فعالیتهای فسادزا، و شهروند شرکتی

بُعد اقتصادی پایداری شرکت

از بُعد اقتصادی اطلاعات مورد نیاز ذینفعان باید فعالیتهای شرکت در حوزه‌های زیر را پوشش دهد:

• نوآوری و فناوری

فعالیتهای تحقیق و توسعه (R&D) شرکت به‌منظور کاهش پیامدهای محیطی، استفاده از تکنولوژیهای محیطی برای تولید پاک و رسیدن به آلایندهی صفر.

• همکاری و مشارکت

مشارکت فعال با شرکای تجاری مانند عرضه‌کنندگان، موسسات پژوهشی و دانشگاه‌ها و اجرای برنامه‌های مشترک و شبکه‌ها روی تکنولوژیها و محصولات نوآور.

• مدیریت دانش

فعالیتهای دانشی که منجر به حفظ پایداری می‌شود.

• فرایندها

پیاپی سازی پایداری در فرایندهای شرکت و یکپارچه سازی با زندگی روزانه شرکت.

• خرید

در نظر گرفتن مباحث پایداری در خرید و زنجیره عرضه کسب موفقیت‌های اقتصادی و حفظ حضور در بازار در بلندمدت

پایداری شرکتی و

گزارشگری پایداری تحت تاثیر

نوع صنعت و اندازه شرکت

قرار می‌گیرد

انجام فعالیتهای برجسته مرتبط، با پایداری است.

بنابراین، برحسب این که استراتژی پایداری یک شرکت در چه سطحی از بلوغ قرار می‌گیرد، نوع و محتوای گزارش پایداری ارائه شده متفاوت خواهد شد.

به عنوان مثال، پایداری اقتصادی از جنبه نوآوری و تکنولوژی در سطح اول بلوغ استراتژی پایداری شرکت در حد تطابق با قوانین و مقررات مرتبط با فناوری است. در سطح دوم بلوغ، علاوه بر تطابق با قوانین و مقررات، تلاشهای اولیه در زمینه فعالیتهای تحقیق و توسعه مرتبط با پایداری شروع می‌شود.

در سطح سوم بلوغ، فعالیتهای تحقیق و توسعه مرتبط با پایداری در سطح بالاتری از متوسط صنعت قرار می‌گیرد و شرکت برای دستیابی به تولید پاک سرمایه‌گذاری می‌کند. در سطح چهارم بلوغ، فعالیتهای تحقیق و توسعه مرتبط با پایداری به طور معناداری بالاتر از متوسط صنعت است و دستیابی به تولید پاک و آلاینده‌ی صفر هدف‌گذاری می‌شود. بر همین اساس گزارشگری پایداری متناسب با سطح بلوغ استراتژی پایداری متفاوت خواهد بود، به طوری که در سطح اول بلوغ، گاهی توجهی به مباحث پایداری در قالب یک گزارش پایداری متمایز یا در گزارشهای سالانه نمی‌شود.

در سطح دوم بلوغ، مربوطترین مباحث پایداری در کانالهای ارتباطی شرکت یا در قالب یک گزارش پایداری یا در گزارش سالانه مورد توجه قرار می‌گیرد. در سطح سوم بلوغ مباحث پایداری در کانالهای ارتباطی شرکت و در گزارش پایداری یا گزارش سالانه شرکت در نظر گرفته می‌شود.

گزارشگری پایداری در سطح چهارم بلوغ از استراتژی پایداری شرکت، علاوه بر ارائه مباحث پایداری در کانالهای ارتباطی شرکت، در گزارش پایداری یا گزارش سالانه، هدفهای گزارشگری پایداری و معیارهای ارزیابی آن شناسایی و درباره آن تبادل نظر می‌شود.

بنابراین، عملکرد پایداری شرکتها و گزارشگری پایداری آنها تحت تاثیر سطح بلوغ استراتژی پایداری است که انتخاب کرده‌اند.

سطوح چهارگانه بلوغ استراتژی پایداری بر عملکرد پایداری شرکت در ابعاد زیست‌محیطی و اجتماعی هم

عوامل بیرونی جنبه اجتماعی پایداری شرکت به حساب می‌آیند.

استقرار فرهنگ احترام به حقوق افراد و شهروندان، قواعد و رفتار منصفانه در درون شرکت و توزیع منصفانه منافع، صدمه‌زدن به کارکنان و احترام به باورهای مذهبی، جنسیت، ملیت، نژاد، رنگ و معلولیت و سن آنها، عدم نگهداری سهام شرکتهایی که به مسایل پایداری توجه ندارند، استفاده نکردن از منافع داراییهایی که ناشی از فعالیتهای غیر پایدار است، رفتار منصفانه در بازار و اجتناب از دستکاری رویه‌های شرکت و قانون شکنی، کنترل فساد؛ بودن به عنوان یک شهروند خوب در سطح ملی، تلاش برای افزایش قدرت اقتصادی کشور و بهبود سبک زندگی جامعه، حمایت از ذینفعان و مسایل مورد نظر آنها در سطح منطقه، مشارکت در انجام یا انجام فعالیتهای مرتبط با پایداری در سطح جامعه محلی، جهت‌گیری برای نسل آینده بدون استثمار نسل حاضر جزو انتظارات ذینفعان درباره عملکرد پایداری شرکت از جنبه اجتماعی است و ارائه اطلاعات درباره این فعالیتها امکان ارزیابی پایداری شرکتی از جنبه بیرونی را فراهم می‌سازد.

نیازهای اطلاعاتی ذینفعان گزارشگری پایداری در سه بُعد اقتصادی، زیست‌محیطی و اجتماعی از جنبه درونی و بیرونی شکل دهنده نوع اطلاعات و شکل ارائه آن است. البته این که شرکت چه راهبردی برای پایداری شرکتی انتخاب نماید روی گزارشگری آن تاثیر می‌گذارد.

گزارش عملکرد پایداری شرکت در ابعاد اقتصادی، زیست‌محیطی و اجتماعی می‌تواند از نظر بلوغ در سطوح مختلف قرار گیرد. این سطوح شامل موارد زیر است:

سطح اول، سطح ابتدایی و شروع که صرفاً بر رعایت قوانین و مقررات اجباری درباره پایداری تاکید دارد.

سطح دوم، سطح مقدماتی که ضمن رعایت مقررات مرتبط با پایداری به آرامی از آن فراتر می‌رود و به آثار محیطی فعالیتهای شرکت و فناوری محیطی توجه دارد.

سطح سوم، سطح رضایت‌بخش که عملکرد پایداری شرکت بالاتر از متوسط صنعت قرار می‌گیرد.

سطح چهارم، سطح پیشرفته که جهت‌گیری شرکت به سوی

آب، خاک زباله‌ها و زباله‌های خطرناک، گونه‌های زیستی و مسایل محیطی تولید (جنبه زیست‌محیطی پایداری)؛ رفتار اخلاقی و حقوق انسانی، عدم‌انجام فعالیت‌های بحث‌برانگیز، عدم‌انجام فعالیت‌های فسادزا، و شهروند شرکتی (جنبه بیرونی پایداری اجتماعی) و حاکمیت شرکتی، انگیزش و مشوقها، سلامتی و ایمنی و توسعه سرمایه انسانی (جنبه درونی پایداری اجتماعی) تحت‌تاثیر نوع استراتژی انتخاب‌شده برای عملکرد پایداری شرکت است. برخی از شرکتها بر کارایی هزینه‌ها و شناسایی دقیق فرایندها تمرکز دارند و جنبه‌های اجتماعی پایداری را کمتر مورد توجه قرار می‌دهند.

شرکتهای دیگری ممکن است تعهدات پایداری را افزایش دهند و در مباحث پایداری پیشرو باشند. البته پایداری شرکتی و گزارشگری پایداری تحت‌تاثیر نوع صنعت و اندازه شرکت قرار می‌گیرد. در انتخاب استراتژی پایداری ملاحظات هزینه-فایده در نظر گرفته می‌شود. در زمینه گزارشگری پایداری هیئت تدوین استانداردهای

تاثیر می‌گذارد. به‌عنوان مثال، عامل مصرف مواد و انرژی و بازیافت آن به‌عنوان یکی از عوامل جنبه زیست‌محیطی پایداری در سطح اول بلوغ تکمیلش بر رعایت معیارهای تکنیکی و اقتصادی است و در سطح دوم علاوه بر در نظر گرفتن معیارهای تکنیکی / اقتصادی به معیارهای اجتماعی / محیطی و کارایی مصرف منابع تا حدودی توجه می‌شود. در سطح سوم و چهارم علاوه بر آن، کارایی مصرف منابع اندازه‌گیری، هدفهای مدیریت منابع شناسایی و کارایی منابع کنترل می‌شود و نهایتاً استراتژی بلندمدت مدیریت منابع با اصول پایداری همسو می‌شود.

بنابراین، وقتی از گزارشگری پایداری صحبت می‌شود باید با در نظر گرفتن سطح بلوغ استراتژی پایداری که شرکت انتخاب کرده است انتظار ارائه اطلاعات داشت. در مجموع عملکرد شرکت در جنبه‌های پایداری شامل؛ نوآوری، فناوری، همکاری و مشارکت، مدیریت دانش، فرایندها، خرید و گزارشگری پایداری (بعد اقتصادی پایداری)؛ مصرف منابع و بازیافت آن، آلاینده‌ها برای هوا،

جدول ۱- موارد افشای مرتبط با صنعت نفت و گاز

صنعت نفت و گاز	موارد افشا
نفت و گاز - اکتشاف و تولید	انتشار گازهای گلخانه‌ای، کیفیت هوا، مدیریت آب، آثار زیستی، حقوق انسانی و افراد بومی، ایمنی عملیاتی، روابط اجتماعی، سلامت و ایمنی نیروی کار، اخلاق و شفافیت تجاری، مدیریت قوانین و مقررات زیست‌محیطی و مدیریت ریسک رویداد بحرانی.
نفت و گاز - عملیات میانی	انتشار گازهای گلخانه‌ای، کیفیت هوا، اثرات زیستی رفتار رقابتی، آمادگی واکنش ضروری.
نفت و گاز - پالایش و بازاریابی	انتشار گازهای گلخانه‌ای، کیفیت هوا، مدیریت آب، مدیریت مواد خطرناک، بهداشت و ایمنی نیروی کار، کیفیت محصول و تولید سوخت پاک، شفافیت و یکپارچگی قیمت‌گذاری، مدیریت قوانین و مقررات زیست‌محیطی و مدیریت ریسک رویدادهای بحرانی.
نفت و گاز - خدمات	مدیریت سوخت و خدمات کاهش انتشار، خدمات مدیریت آب، مدیریت مواد شیمیایی، مدیریت اثرات زیستی، بهداشت و ایمنی نیروی کار، اخلاق تجاری و شفافیت پرداختها، مدیریت قوانین و مقررات زیست‌محیطی، مدیریت ریسک رویدادهای بحرانی

سرمایه فیزیکی (ترکیب بهینه منابع، و سرمایه مالی (قدرت بهره‌وری سایر انواع سرمایه‌ها) گزارش کنند تا بر مبنای این اطلاعات بتوان در باره ارزش عمومی ایجاد شده به ارزیابی و قضاوت پرداخت.

کفایت منابع، محیط سالم، فضای سبز، مشارکت، شبکه‌ها، روابط اجتماعی، اعتماد و انسجام اجتماعی، تحصیلات، مهارت‌ها، یادگیری غیر رسمی، شهروند فعال، زیرساخت‌های پایدار، استفاده کارا از منابع و وجوه و ایجاد ذخایر، ارزش‌های عمومی است که در نتیجه به‌کارگیری سرمایه‌های زیست‌محیطی، انسانی، اجتماعی، فیزیکی و مالی ایجاد می‌شود. پایداری در بخش عمومی به ایفای تعهدات در کوتاه‌مدت و بلندمدت، عدالت بین نسلی، رفاه اجتماعی، تخصیص و توزیع عادلانه و حکمرانی خوب منجر می‌شود.

کلام آخر این که افشای عملکرد پایداری در سازمان‌های بخش خصوصی و عمومی کشور در مراحل ابتدایی قرار دارد و فعالیت‌های پایداری شرکتها عموماً محدود به رعایت الزامات قانونی است. در صنعت پتروشیمی و برخی صنایع دیگر به‌طور محدود شرکت به افشای فعالیت‌های خود در جهت بازیافت، مدیریت انرژی، کاهش پسماند، بهسوزی، کاهش آلاینده‌های زیست‌محیطی و تصفیه‌خانه‌های بهداشتی پرداخته‌اند.

توسعه گزارشگری پایداری در بخش خصوصی و عمومی هم نیازمند مطالبه و فشار ذینفعان و نخبگان جامعه است و هم نیازمند ایجاد الزامات قانونی و حرفه‌ای.

برگزاری همایش‌های باکیفیت با مشارکت سازمان‌های بخش عمومی و خصوصی و تبیین دقیق ابعاد پایداری و روند تکامل گزارشگری پایداری در کشورهای مختلف می‌تواند، توسعه گزارشگری پایداری در کشور را تسریع کند.

پانویس:

- 1- Economic Resources
- 2- SASB

حسابداری پایداری^۲ در مجموع ۷۷ استاندارد خاص صنعت در ۱۱ بخش اصلی را ارائه کرده است. به‌عنوان مثال، در بخش نفت و گاز ۴ استاندارد در نظر گرفته شده و موارد افشای مرتبط در جدول ۱ منعکس شده است:

گزارشگری پایداری اطلاعاتی را ارائه می‌کند که برای دامنه وسیعی از ذینفعان در تصمیم‌گیری مفید واقع شود. پویایی زیست‌بوم هر سازمان دستیابی به نیازهای اطلاعاتی متنوع را ضروری می‌سازد. وجود استانداردهای حسابداری پایداری افشای اطلاعات قابل مقایسه، یکنواخت و قابل اتکا را تسهیل می‌کند. براساس این اطلاعات ذینفعان می‌توانند ارزیابی نمایند که چگونه مسایل پایداری بر ارزش بنگاه در بلندمدت تاثیر می‌گذارد.

گزارشگری پایداری در بخش عمومی

فعالیت‌های سازمان‌های بخش عمومی هم آثار و پیامدهای اقتصادی زیست‌محیطی و اجتماعی دارد. این سازمانها نیز باید به ذینفعان خود در برابر عملکرد پایداری پاسخگو باشند.

عملکرد پایداری سازمان‌های بخش عمومی از بُعد اقتصادی مسایل شامل جنبه‌های نوآوری و فناوری، مدیریت دانش، فرایندها، زنجیره تامین؛ و از بُعد زیست‌محیطی شامل آلاینده‌های هوا، آب و خاک و زباله‌ها و گونه‌های زیستی و از جنبه درونی و بیرونی پایداری اجتماعی شامل رفتار اخلاقی و حقوق انسانی، کنترل فساد، حاکمیت شرکتی، سیستم انگیزشی، سلامتی و ایمنی و توسعه سرمایه انسانی همانند سازمان‌های بخش خصوصی دارای اهمیت است. ذینفعان این سازمانها به تحلیل اطلاعات پایداری آنها نیاز دارند. عملکرد پایداری سازمان‌های بخش عمومی از جنبه اقتصادی، زیست‌محیطی و اجتماعی بر کیفیت زندگی شهروندان در زمان حاضر و بر کیفیت زندگی نسل آتی تاثیر می‌گذارد. سازمان‌های بخش عمومی باید عملکرد پایداری خود در زمینه استفاده از سرمایه‌های زیست‌محیطی (کارایی محیطی)، سرمایه انسانی (سلامت، دانش و انگیزش)، سرمایه اجتماعی (ساختارها، نهادها، شبکه‌ها و روابط برای حفظ و توسعه سرمایه انسانی در اشتراک با دیگران)،